

Î N C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Levica-Lux”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Levica-Lux” către Inspectoratul Fiscal de Stat Hîncești (succesor în drepturi Serviciul Fiscal de Stat) privind anularea deciziei nr. 73/3 din 16 februarie 2017,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „Levica-Lux”, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 august 2017,

c o n s t a t ă :

La 04 mai 2017, SRL „Levica-Lux” s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat Hîncești (succesor în drepturi Serviciul Fiscal de Stat), solicitând anularea deciziei nr. 73/3 din 16 februarie 2017, adoptată asupra cazului de încălcare fiscală.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că temei pentru emiterea deciziei nr. 73/3 din 16 februarie 2017 de către IFS Hîncești a constituit art. 253 alin. (1) Cod fiscal.

Potrivit reclamantei, controlul a fost efectuat de către inspectorii IFS Hîncești la 27 ianuarie 2017, între orele 13:45-16:00. Dat fiind faptul că controlul s-a realizat în ziua de vineri a săptămânii, la sfârșitul zile de lucru, dar și final de săptămână, la cerința inspectorilor de a prezenta actele de proveniență pentru marfa indicată în actul de control, vânzătorul-coordonator al entității a declarat că facturile fiscale există și a propus să fie chemat conducătorul SRL „Levica-Lux” pentru a le prezenta. La inițiativa inspectorilor din cadrul IFS Hîncești, s-a propus prezentarea facturilor fiscale pentru marfa indicată în act în ziua de luni dimineța, și anume la 30 ianuarie 2017, ceea ce a și fost făcut.

Prin urmare, ultimele înscrieri în actul de control fiscal nr. 1-772775 au fost efectuate în ziua de luni, 30 ianuarie 2017, la prezentarea facturilor fiscale de proveniență a mărfurilor la cerința inspectorului fiscal. Mai mult, reclamanta a

prezentat facturi fiscale emise în original cu 7-9 zile anterioare, pe marfa indicată în actul fiscal.

Astfel, reclamanta nu a formulat pretenții împotriva actului de control din 27 ianuarie 2017, întrucât aceasta s-a conformat cerințelor inspectorilor de control, nu a împiedicat efectuarea controlului fiscal, a permis accesul în spațiile comerciale, a prezentat explicații, date, informații și documente necesare organului fiscal asupra cerințelor ce au apărut în timpul controlului, fapt ce contravine în esență deciziei emise de IFS Hîncești din 16 februarie 2017, prin care s-a dispus aplicarea amenzii fiscale în cuantum de 5000 de lei.

Din aceste considerente, reclamanta a solicitat anularea deciziei IFS Hîncești nr. 73/3 din 16 februarie 2017, adoptată asupra cazului de încălcare fiscală, considerând-o ca fiind ilegală în fond și emisă contrar prevederilor legale.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Central din 24 august 2017, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Levica-Lux” către Inspectoratul Fiscal de Stat Hîncești (succesor în drepturi Serviciul Fiscal de Stat) privind anularea deciziei nr. 73/3 din 16 februarie 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, a fost respins apelul declarat de SRL „Levica-Lux”, fiind menținută hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Central din 24 august 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, prin prisma prevederilor art.17 alin. (1) din Legea contabilității nr. 113 din 27.04.2007, pct. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1068 din 20.10.2000 despre aprobarea Regulamentului cu privire la recepționarea mărfurilor conform cantității și calității în Republica Moldova, art. 253 al. (1) Cod fiscal, a reținut că IFS Hîncești a constatat abateri fiscale la SRL „Levica-Lux”, pe motiv că nu s-a conformat cerințelor inspectorilor de control și nu au fost prezentate actele de proveniență asupra bunurilor comercializate.

Astfel, potrivit art. 253 alin. (1) Cod Fiscal, împiedicarea controlului fiscal prin neasigurarea accesului în încăperile de producție, în depozite, în locurile de păstrare a bunurilor, în spațiile comerciale și în spațiile cu o altă destinație, prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare Serviciului Fiscal de Stat, asupra problemelor care apar în timpul controlului, prin alte acțiuni sau inacțiuni, se sancționează cu amendă de 5000 de lei.

Mai mult, instanța de apel a conchis că reprezentanții SRL „Levica-Lux” au fost prezenți la efectuarea controlului și, respectiv, potrivit legislației în vigoare, erau obligați în caz de control fiscal, să prezinte *la prima cerere* persoanelor cu funcții de răspundere documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător. Or, conform art. 21 al. (1) din Legea nr. 231 din 23.09.2010 cu privire la comerțul interior, la locul de vânzare a produselor/prestare a serviciilor, comerciantul trebuie să dețină documentele care atestă conformitatea acestora cu regulamentele tehnice în vigoare. În cazul în care

documentele respective sunt păstrate în alt loc, în incinta unității comerciale trebuie să se păstreze copiile acestora, autentificate cu semnătura comerciantului.

La 10 aprilie 2018, SRL „Levica-Lux” a contestat cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, solicitând casarea acesteia și a hotărârii Judecătorei Hîncești, sediul Central din 24 august 2017, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului, SRL „Levica-Lux” a invocat motive similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel, suplimentar indicând faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 16 mai 2018, Direcția generală administrare fiscală Centru din cadrul Serviciului Fiscal de Stat a depus referință la cererea de recurs formulată de SRL „Levica-Lux”, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Levica-Lux”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 februarie 2018, fiind expediată participanților la proces la data de 06 martie 2018 (f.d. 93), însă la materialele cauzei nu există dovezi privind recepționarea acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018 a fost depus la 10 aprilie 2018, în conformitate cu art. 434 CPC, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al CPC, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Levica-Lux”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Levica-Lux”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu